

leringsforanstaltninger, som vi fra vor Side krævede den Gang, er blevet genindført. Jeg tror, at det konservative Folkeparti altid har søgt at skaffe Respekt for de Love, vi her har vedtaget.

Carlsen-Skiødt: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen udtalte, at jeg skulde have sagt, at selv om Forholdet forandredes, kunde jeg ikke gaa med til at gennemføre nye Reguleringer. Det var lige det modsatte, jeg sagde. Jeg sagde nemlig, at hvis man skulde opretholde de nuværende Bestemmelser eller gaa med til at indføre nye, maatte der foreligge ganske nye Forhold, som krævede dette. Det er imidlertid dette, der efter min Mening ikke er Tilfældet.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at Lejerne vilde føle sig skuffet, hvis Boligloven ikke forlænges. Jeg vil dog gerne understrege, at det er kun de Lejere, der bor i de gamle Lejligheder fra før 1916, der vil føle sig skuffet. De Boliger, der er opført efter 1916 og delvis efter 1921, er jo undtaget fra de regulerende Bestemmelser og fra Nævnenes Indskriden, og de Lejere, der bor i det store Antal Lejligheder, der er opført siden 1916 og 1921, er i høj Grad interesseret i, at alle Reguleringerne ophæves. For dem er det nemlig umuligt at komme ind i de gamle billigere Lejligheder, fordi de Lejere, der bor i dem, ikke kan opsiges. Det er altsaa kun en mindre Del af Lejerne, der er interesseret i, at Boligloven i den Form, den hidtil har haft, opretholdes, nemlig de, der bor i de gamle billige Lejligheder. Alle andre har derimod Interesse i, at Boligloven ophæves, saa at ogsaa de kan have Mulighed for at komme til at bo i ældre, billigere Lejligheder.

Til den højtærede Minister, som talte om mine venlige Klap til Ejere og Lejere, vil jeg sige, at det var ikke Klap, hverken til Ejere eller Lejere, jeg gav; det var mit Skøn paa den Sag, saavel overfor Ejere som Lejere. Saadan har jeg talt om Sagen ud fra det Synspunkt, jeg har, og saadan vil jeg ogsaa gerne have, det maatte forstaas. Det, som jeg ønsker, og som jeg udtalte første Gang, jeg havde Ordet, er dette, at vi bør have Beskyttelse for Lejerne overfor de samvittighedsløse Ejere. Der findes i den Klasse af Mennesker som i andre Klasser samvittighedsløse Individuer, der vil benytte sig af de vanskelige Forhold, og det er overfor saadanne, at Lejerne skal beskyttes. Men

naar jeg siger dette, vil jeg ogsaa gerne sige det andet, at der er ingen Grund til, fordi man vil ramme disse samvittighedsløse Ejere, at begrænse Bevægelsesfriheden for alle de andre, de gode Husere, og det er langt det største Antal. Derfor mener jeg, at man i den nye Lov bør tage bestemt Sigte paa at straffe Misbrug, men i øvrigt give Frihed paa dette Omraade.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at det var hans Opfattelse, at naar Lovforslaget vedtoges her i Tinget i den af Regeringen forelagte Skikkelse, vilde det i samme Form blive vedtaget i Landstinget. Deroverfor vil jeg gerne sige, at hvis denne Betragtning er rigtig, saa maa jeg stemme mod Lovforslaget, fordi min Opfattelse ligger nærmest ved det Standpunkt, Venstre har indtaget, nemlig at man bør komme bort fra alle regulerende Foranstaltninger paa dette Omraade undtagen Aagerparagraffen, som jo oprettholdes indtil 1930.

Slebsager: Den højtærede Indenrigsminister beklagede Venstres Stilling til dette Spørgsmaal og udtalte derefter, at Spørgsmaalet er dette: er der Trang til Boligregulering, eller er der ikke? Men det berører dette Lovforslag i Virkeligheden slet ikke, for Forholdet er dette, at den bestaaende Lov om Boligforholdene giver Beskyttelse for Lejerne. I København opretholdes Nævnene indtil Maj 1925, og Kontrolforanstaltninger kan opretholdes et Aar derefter. For de Provinsbyers Vedkommende, hvori Nævnene er ophævet pr. 1. Maj i Aar, opretholdes de kommunale Kontrolbestemmelser indtil 1. Maj 1925, og saa er der, hvis man ønsker en Fortsættelse af Boliglovgivningen, rigelig Tid til, naar Regeringen i denne Sommer har undersøgt og overvejet Forholdene og til Efteraaret fremkommer med sine Forslag, at faa disse Forslag gennemført, uden at der er gaaet noget som helst i Stykker for Lejerne.

Det foreliggende Forslag er i Virkeligheden kun en lille Vimpel, som den høje Regering stikker ud af Vinduet, for at Lejerne dog skal kunne se, at Regeringen er der. For Lejernes Vedkommende betyder det nemlig ikke det ringeste, enten dette Lovforslag vedtages, eller Regeringen venter til den ordinære Rigsdagssamling med at faa vedtaget en Lov. Det er det virkelige Forhold, og jeg har paa mit Partis Vegne givet Tilsagn om, at naar et Lovforslag fremkommer til Efteraaret, saa vil